

ישראל. כיון שראאה רצון הקדוש ברוך הוא שאמיר שוב אל בלק, שהרי דבריך לא רוציםبني - דבר אחר מזמן מהפה הזאת, כמו שכחוב וכלה תדבר. מה תדבר ולא אתה. מה תדבר - ששולטת על כל השליטים, מכשפים וקסמים ומיניהם רעים שלא יכולים להרע לבני. ואז רצה להסתכל בהם בעין רעה.

בא וראה, רשות זה בשהסתכל בישראל, היה מסתכל בשתי דרגות אלו - יעקב וישראל - להרע להם, או בזה או בזה בכספיו. בכלל כך כל ברכות וברכות, יעקב וישראל התברכו. וירא בלעם פי טוב וגוו. במה ראה? ראה شبשעה שפנוי המליך מאירות, מינים רעים לא עומדים בקיוםם, וכל הכספיים וכל הקסמים לא בעליים בכספייהם. בא וראה, בשמי הפעמים האלה כתוב ויקר; ויקר אלהים. ויקר היה אל בלעם וגוו. וכתווב וכלה תדבר. ועצשו, כיון שראאה שהריה לא נמצא רגץ וכחשפו לא עצג, אז - ולא חלך בפעם בפעם וגוו. כיון שהפרדיד והעללה עצמו מכספיו, התחל (פרה אהרה) בהתחזרות אחרית - לשבעם את ישראל. אמר רבי יהודה, איזה התעוררות פאן? אמר לו, רוח רוח אחת מצד שמאל, אותו שהתקשרו תחתיו אוטם מינים וכשופים שלו.

אמר רבי אלעזר, כך למןני שאפללו בזמן תהה לא שרתה בו רוח הקדש. אמר לו רבי יוסי, אם כך, הרי כתוב ותהי עליון רוח אלהים, ובכל אותן פעמים אחירות לא כתוב בהן לך. אמר לו, כך זה. בא וראה, כתוב ממש אוקמונה אל תלמידי יבורך. אלא יברך. ובכלם עין הוא יברך, והרי פרשורה, אל תקרי יברך אלא יברך. ובכלם עין הוא יברך, והרי פרשורה, אל תקרי יברך אלא יברך.

אל בלק, דהא מלולך לא בעין בני. מלולך אוחריא זמין מהאי כה, כמה דכתיב וכלה תדבר. מה תדבר, ולא אנת. מה תדבר, דשלטה על כל שליטין בראשון וקסמין וזיגין בישין, דלא יכולין לאבא שא לבני. כדיין בעא לאסתכלא בהו, בעינא ביישא.

הא חזי, הא רשות בד אסתכל בהו בישראל, הוה מסתכל בלבד אלא תרין דרגין יעקב ויישראל, לאבא שא לו, או בהאי או בהאי בחירושו, בגין אף כל ברבן וברבנן יעקב ויישראל אתברכו. וירא בלעם כי טוב וגוו. במה חמאתה דאנפי מלפआ נהירין, זיגין בישין לא קיימי בקיומיהו, וכל פרשין וכל קסמין לא סלקאן בחירושיה.

הא חזי, בהני תרי זמני כתיב ויקר. ויקר אלהים. ויקר יי אל בלעם וגוו. וכתיב וכלה תדבר. וחתטא כיון דחמא דהא לא אשתחר רוגזא, ותרשו לא סליקין, כדיין ולא הילך בפעם בפעם וגוו. כיון דאפריש ואסתלק גרמיה מחירושו, שאורי (פרה אהרה) באתערותא אחרת לשבחא לישראל. אמר רבי יהודה, מי אפעורותא הכא. אמר ליה, רוח אלהים ולא רוח "אלא" אתערותא דרוחא חדא מסתרא דשמאלא, ההוא דאתקשרו תחותמי אינון זיגין וחרשין דיליה.

אמר רבי אלעזר, וכי אוליפנא, דאפיקוד הא זמנא לא שרייא ביה רוחא דקודשא. אמר ליה רבי יוסי, אי hei, הא כתיב ותהי עליון רוח אלהים, ובכל אינון זמניין אחרניין לא כתיב בהו hei. אמר ליה hei הוא. פא חזי, כתיב (משלו כב) טוב עין הוא יבורך, וזה אוקמונה אל תלמידי יבורך. אלא יברך. ובכלם כב טוב עין הוא יברך, והרי פרשורה, אל תקרי יברך אלא יברך.